

GYLDEN LØVE

1

Februar 21

En solid bank,
du kan være
tryk ved

Det er ikke tilfældigt, at vi i Nordjyske Bank har et godt image blandt danske banker, og at kundetilfredsheden er helt i top.

For os handler det om at sikre den enkelte en kompetent og individuelt tilpasset rådgivning fra alle i banken; en rådgivning, der styrker oplevelsen af økonomisk kontrol og giver ro i maven.

Kunne du tænke dig et handlekraftigt, kompetent og ordentligt alternativ til din nuværende bank, så ring 9870 5000 eller book et møde på nordjyskebank.dk.

Nørresundby

Tlf. 9870 5000 · nordjyskebank.dk

Udgives af
Dronningens Livregiment
Soldaterforening

REDAKTION:
Ansvarshavende redaktion:
Uffe Uhler og Kurt D. Frederiksen

POSTADRESSE:
GYLDENLØVE
Gyvelvej 5
9440 Åbybro
TELEFON: 51 89 25 64

Internet: <http://drlrsf.dk>
email:
gyldenloeve@drlrsf.dk
kurt@frederiksen.mail.dk
uffe.uhler@10mb.dk

GYLDENLØVE er
medlemsblad for
Dronningens Livregiments
Soldaterforening

Foreningens konto:
Reg: 7453 konto: 1028376
Bank Giro: +73 88989899

GYLDENLØVE er navnet på
regimentets første chef,
Ulrik Christian Gyldenløve
(1630-58)
ISSN 009-7520

Oplag: 500

Dronningens Livregiments
SOLDATERFORENING

Indhold 1/21

- 4 Arrangementer
- 5 Bestyrelser
- 6 Formanden har ordet
- 8 Generalforsamling
- 9 Den nationale flagdag i Favrskov
- 10 Vinder på kontingentindbetalingen
- 10 Vindere af julekonkurrencen
- 11 11. November i Mindeparken
- 12 2. December på Skæring Hede
- 13 Mindeord Søren Peter Sørensen
- 14 Mærkedage
- 15 Nye medlemmer i 2020
- 16 Arne Mosegaard - En soldaterhistorie
- 23 Tillykke- vores foreningsblad fylder
70 år

Deadline for næste nummer:
Mandag den 19. april 2021

Forsiden viser:

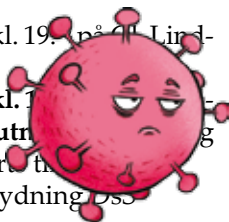
Billedkollage fra aktiviteter i 2019. Vi savner at kunne mødes til foreningens aktiviteter - ihhhh hvor er vi trætte af corona.

Arrangementer

Marts

2. Vinterskydning kl. 19.00 på Lindholm Skole
16. Vinterskydning kl. 19.00 på Lindholm Skole. Afslutning senest den 2. marts
20. Kl. 10.00 Fællesskydning

Da der kan forekomme arrangementer som planlægges med kort varsel, eller aflysninger som følge af corona restriktioner, henviser red. til foreningens hjemmeside: www.drlrsf.dk eller til foreningens Facebook side: <http://www.facebook.com/pages/Dronningens-Livregiments-Soldaterforening/103911250753> som begge vil annoncere de aktiviteter der ikke når at komme i bladet.

April

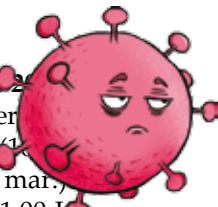
23. Kl. 19.00 Regimentets 361 års dag. Vi samles ved mindestenen for Dronningens Livregiment ved flagstangen på Nørre Uttrup Kaserne. Efter en lille højtidelighed ved stenen, forlægger vi til vores dejlige stue på Hvorup Kaserne. Her vil foreningen være vært ved et beskedent traktement. Tilmelding til traktement bedes givet til Hugo Høgstrup på tlf. 98343661 eller mail: hoegstrup@privat.dk senest den 18. april. Dagen markeres, hvis samfundets tilstand tillader det.

For så vidt angår skydning, aflyses al aktivitet indtil videre

Danske Soldaters Landsråd informerer:
15 meter Pokalskydning genoptages først i 2022.
50 meter Præmieskydning håbes genoptaget AUG-SEP 2021.

Maj

11. Generalforsamling på Hotel Søparcken, Aabybro (Se annonce side 8)

Vinterskydning i Aarhus

Vi skyder på banerne under onsdag og torsdag i uge 6 (7. feb.) og uge 10 (10. og 11. mar.). Skydning fra kl. 19.15 - 21.00 Kontakt evt. Sven-Erik på 23957784.

Dronningens Livregiments Soldaterforenings landsbestyrelse

Formand: Henrik Agerholm Sørensen, Svanelundsvej 38, 9800 Hjørring, e-mail: hasaalb@hotmail.com	tlf.: 50 92 60 66
Næstformand/Fanebærer: Morten Andersen, Rebildvej 18, 9520 Skørping. e-mail: maba@dlgtele.dk	tlf.: 20 74 30 09
Kasserer: Sven-Erik Magnussen, Svalevej 3, 8382 Hinnerup e-mail: cordes.magnussen@live.dk	tlf.: 23 95 77 84
Sekretær: Svend Hugo Høgstrup, Leharparken 17, Frejlev, 9200 Aalborg SV. e-mail: hoegstrup@privat.dk	tlf.: 98 34 36 61 mobil: tlf.: 20 45 88 92
Fanebærer: Frode E.W. Jensen, Kvindbjergvej 5, 9320 Hjørring e-mail: vithjensen@live.dk	tlf.: 98 28 40 66
Jørn Georgsen, Hellevangen 57 St. Tv., 9210 Aalborg SØ e-mail: kgjg@stofanet.dk	tlf.: 42 41 46 80
Orla Klit, Petersvej 4, 9800 Hjørring e-mail: o.klit.thy@gmail.com	tlf.: 40 81 53 67
Suppleanter:	
Caspar Hyun Hybel, Abildgårdsvej 62, 1. th. 9400 Nørresundby, e-mail: bobohybel@hotmail.com	tlf.: 21 22 24 76
Benny Møller Christensen, Stationsmestervej 74, st. tv., 9200 Aalborg SV, e-mail: dyrskuevej@gmail.com	tlf.: 22 17 61 39
Hjemmeside Internet	www.drlrsf.dk
Facebook	Dronningens Livregiment's Soldaterforening

Aktivitetsudvalg Aarhus

Formand: Sven-Erik Bolt Magnussen, Svalevej 3, 8382 Hinnerup e-mail: cordes.magnussen@live.dk	tlf.: 23 95 77 84
Knud Mildahl Pedersen, Skæring Højsagervej 2 B, 8250 Egå e-mail: knudmildahl34@gmail.com	tlf.: 86 22 28 31 mobil: tlf.: 22 31 25 07
Bo Vahl-Jensen, Nørrevangen 78, 8382 Hinnerup e-mail: anr-el@hotmail.com	tlf.: 40 36 56 36
Henning Andersen, Ogstrupgårdsvej 2, Mejlby, 8530 Hjortshøj e-mail: henning@true-net.dk	tlf.: 86 99 90 59
Ole Person, Pebbleparken 10, Stjær, 8464 Galten e-mail: minoperson@gmail.com	tlf.: 86 29 05 52 mobil: tlf.: 20 25 48 40
Fanebærer: Dan Nørskov Beyer, Emmasvej 2. 1.tv, 8220 Brabrand e-mail: dnbeyer@stofanet.dk	tlf.: 86 25 14 41 mobil: tlf.: 25 30 66 36
Souvenirs	
Æresmedlem Kaj Villadsen, Renal Baches Vej 38, 9000 Aalborg e-mail: ksvilladsen38@gmail.com	tlf.: 21 75 99 12

Formanden har ordet:

Af Henrik Agerholm Sørensen

Godt Nytår 2021.

Året 2021. Hvad mon året bringer? I almindelighed ville spørgsmålet være ladet med spænding og glæde over, de mange aktiviteter og relationer til andre soldaterforeninger og vores medlemmer vil skabe af fælles oplevelser. Det kniber gevaldigt med glæden og spændingen, for langt de fleste af os holder os hjemme. Formandens indlæg skrives med tanker rettet frem mod optimismen, samfundssind og udsigten til, at mange af os på et tidspunkt vaccineres mod Covid-19.

De 2 første mdr. af 2021 er 'sat til' med restriktioner af hensyn til Covid-19 og dens mutationer.

Hvad betyder det for Dronningens Livregiments Soldaterforening? Det betyder, at vi skal holde ud, holde ved, og holde af hinanden, indtil smittetallene er tæt på nul.

Holdningen om, at vi da godt kan rejse ud, blot vi spritter af, bærer mundbind og holder afstand duer ikke, fordi rejser og solo-opførsel ingen mening giver. Bliv hjemme, med mindre dit ærinde er uopsætteligt eller livsvigtigt. Det er her vi er i 2021. Desværre, har vi en tendens til at glemme meget af det, vi skal være taknemmelige for, fordi vi oftest fokuserer på det, vi ikke kan i denne tid. I DRLRSF er vi jo skruet sammen på den måde, at vi har brug for sociale relationer, fordi vi godt kan lide at være sammen med dem, vi kender og har det godt med. Simpelthen fordi vi trænger til at være sammen med normale mennesker med

værdier, som flugter med vores egne. Som oftest bliver man selv lidt klogere, når selskabet nydes med dem, der kan bidrage til, at man selv lærer mere og nyt.

Vi må alle udvise tålmodighed, også med årets generalforsamling, som hermed er varslet til afvikling tirsdag 11. MAJ 2021 på Hotel Søparken kl. 18 med gule ærter og tilbehør. Selve generalforsamlingen begynder som vanligt kl. 19. HVIS vi og Karen på Søparken kan få lov, det håber vi?? Det er der ingen, der ved endnu. Erfaringen med Covid-19 det sidste års tid har lært mig, at 'vinduet' for fremtiden foreløbigt er 'åbent' til 7. FEB. 11. MAJ kan det forventes, at forsamlingsforbuddet er løftet; men det ved ingen endnu. Uofficielt er det imidlertid min vurdering, at nedlukningen med restriktioner forlænges med yderligere 3-4 uger fra 7. FEB, fordi mutationerne efter sigende skulle toppe medio-ultimo FEB 21. Kan vi melde os til generalforsamlingen nu? JA, det kan I, men forvent, at forsamlingsforbuddet stadig dikterer maksimum 5 personer. Vent derfor med tilmeldingen til efter 7. FEB. DRLRSF har gjort en ekstraordinær anstrengelse for, at medlemmerne med ro og i sikkerhed kan deltage i foreningens generalforsamling. *Husk det nu: Vi vil til stadighed orientere Jer på vores elektroniske platforme - foreningens hjemmeside www.drlrsf.dk og på Facebook/Dronningens Livregiments Soldaterforening.* Meddelelsen her taler derfor ind i den tråd,

at vores generalforsamling KAN sættes i værk, HVIS loven tilsiger det og forsamlingsforbuddet ophæves?

I 2020 har jeg oplevet den glæde at høre godt nyt fra DRLRSFs æresoberst Niels Jørgen Jacobsen. Det blev jeg glad for, fordi obersten i alle sammenhænge og gennem årene har udvist en deltagelse, et engagement og udsyn, som er særdeles påskønnet. En solid nytårshilsen sendes til Kolding og Omegn til Fru og Hr. Jacobsen. Vi håber oprigtigt, I har det godt og holder ved det gode humør. Vi vil glæde os til, at vi får lejlighed til se Jer begge iblandt os i Nordjylland.

Jeg vil også benytte mig af lejligheden til at ønske samtlige soldaterforeninger, som DRLRSF har nære relationer til og samvær med et godt og lykkebringende Nytår.

Her tænker jeg også på både DSL og DsS. I er, ligesom alle foreninger er, ramt på aktiviteterne, som er tæt på nul.

Det går mig på at måtte konstatere, hvor ramt vi alle er. det er lige nøjagtig her, vi SKAL holde ved og sammen skubbe på i det små. Jeg vil også sige min bestyrelse en stor tak for fint og godt samarbejde i en tid med vanskelige forhold. Intet er umuligt, når vi gør vores bedste.

Tak for god støtte og hjælp, også til Uffe Uhler, der altid er skøn at sparre med og blive inspireret af. En varm tak til vores æresmedlem og allestedsnærværende Kurt Frederiksen, som også i denne trossede tid er ganske uundværlig til at redigere og editere vores medlemsblad *Gyldenløve*. Du og jeg trives begge med klar tale. Sammenfattende er jeg glad og stolt over, at jeg er beriget med erfarne og glade Dronningens-folk i bestyrelse og redaktion, også i Aarhus. Direktør Karen

Johansen på Hotel Søparken i Aabybro har lukket ned indtil 7. FEB. Det SKAL hun. Tak til dig og dit personale for en suveræn og reel behandling i 2020. Vi holder ved dig og dine medarbejdere i 2021, fordi vi kan og fordi vi støtter lokalt.

Aktiviteter har vi ikke haft en pind af i 2020 og indtil videre i 2021. Det er et eksempel på klar tale, for det er sådan virkeligheden ser ud. Vi kan ikke andet end at vente i et "Annus Horribilis". Jeg ved, min dejlige næstformand, Morten Andersen, nødtvungent må acceptere, at al vinter- og sommerskydning indtil videre er indstillet. I samme tråd som vores varsel om generalforsamlingen 11. MAJ ser vi os også nødsaget til at udsætte DRLRSFs bestyrelsesmøde og møde med vores revisorer 2. FEB 21, Hans Aage Simonsen og Anders Danmark. Bestyrelsen og revisorerne er naturligvis blevet informeret på mail om kasserens og min beslutning. I hører nærmere, når situationen igen tillader forsamlings.

Møde med garnisonskommandanten 20. MAJ 21

DRLRSF har modtaget en invitation fra Aalborgs garnisonskommandant oberst J.M. Nielsen til et møde 20. MAJ 2021 med eksterne foreninger med relationer til garnisonen. Vi kommer naturligvis gerne - når restriktionerne er hævet.

Lad mig ønske Jer og Jeres familier det bedste for 2021. Lad os sammen arbejde for, at nedlukningen så hurtigt som muligt kan få en ende. Der skal ydes, før der kan nydes. Derfor er der ingen smutveje, så pas på Jer og hinanden. Jeg glæder mig til at se Jer Alle igen!

Generalforsamling

Tirsdag den 11. maj 2021 kl. 18.00 på Hotel Søparken,
Aabybro

Gule ærter at starte på

Vi gentager succesen med at servere en gang gule ærter inden generalforsamlingen.

Bindende tilmelding til de gule ærter senest tirsdag den 4. maj 2021 til:
Sekretær Svend Hugo Høgstrup, tlf. 98 34 36 61, email: hoegstrup@privat.dk
eller:

Næstformand Morten Andersen, tlf: 20 74 30 09, email: maba@dlgtele.dk

Generalforsamlingen begynder derefter kl. 19.00

Dagsorden

- 1 Velkomst
- 2 Valg af dirigent
- 3 Formandens beretning
- 4 Kassereren fremlægger regnskabet
- 5 Indkomne forslag
- 6 a. Valg af kasserer
På valg er Sven-Erik Bolt Magnussen
- 6 b. Valg af tre bestyrelsesmedlemmer
På valg er:
Morten Andersen
Svend Hugo Høgstrup
Orla klit
- 7 Valg af to bestyrelsessuppleanter
- 8 Valg af fanebærer
- 9 Valg af to revisorer
- 10 Valg af revisorsuppleant
- 11 Eventuelt

Forslag skal være formanden i hænde senest tirsdag den 13. april 2021.

OBS!! Det er nødvendigt også at tilmelde sig til generalforsamling, selv om man ikke kommer til gule ærter. Meld til Hugo eller Morten senest tirsdag den 4. maj, se ovenfor. Vi henstiller til, at almene sundhedshensyn efterleves.

Bestyrelsen

Den Nationale flagdag i Favrskov

Af: Sven-Erik Bolt Magnussen

Da klokken nærmede sig 10.00 den 5. september, mødtes veteraner og pårørende ved Rådhuset i Hinnerup. Afdelingens fane blev båret af Dan Bayer på smukkeste vis.

Fanerne ved Rådhuset

Her gik flaget til tops under musikledsagelse af Hinnerup Garden, hvorefter borgmester Nils Borring bød alle hjertelig velkommen til en højtidelig markering af dagen.

Efter flaghejsningen gik faner og veteraner hen til Mindelunden ved Kulturhuset, Her blev der lagt to kranser En fra Favrskov Kommune og en fra Våbenbrødre Foreningen.

Efterfølgende var Kommunen vært ved formiddags kaffe i Uhresalen. Borgme-

Kransene ved mindestenen

Oberstløjtnant Thomas Bjørnbakster Nils Borring holdt en kort tale og overrakte 11 medaljer til børn af tidligere udsendte; alt dette foregik under

hensyntagen til corona restriktionerne.

Oberstløjtnant Thomas Bjørnbak holdt herefter et foredrag, "En odysse i internationalt samarbejde" hvori han kom ind på, hvordan det var at være udsendt. Det havde han selv har været flere gange, og det var en meget personlig beretning, han delte med deltagerne. Tak for et godt foredrag.

Vindere af julekonkurrencen

Løsning:

Løsningerne til regnestykkerne kan se således ud:

$2 * 2 * 2 + 2 + 2 = 12$
 $3 + 3 - 3 + 3 * 3 = 12$
 $4 + 4 + 4 + 4 - 4 = 12$
 $(5 + 5) / 5 + 5 + 5 = 12$
 $(6 - 6) * 6 + 6 + 6 = 12$
 $7 + 7 - (7 + 7) / 7 = 12$
 $8 * 8 / (8 + 8) + 8 = 12$
 $(9 + 9 + 9) / 9 + 9 = 12$

Blandt de mange rigtige løsninger redaktionen modtog, blev følgende vindere af et års kontingent gældende for 2022, fundet ved lodtrækning:

Medlem nr: 2472
Arne Olsen
Tyreengen 32, 3th
4220 Korsør

Medlem nr. 2939
Henning Andersen
Ogstrupgårdsvej 2
8530 Hjortshøj

Medlem nr: 2549
Laurits Bak Jensen
Asaavej 35
9340 Asaa

Vindere af et års kontingent

Blandt de medlemmer, der har indbetalt kontingent senest 6. januar 2021, har Notarius Publicus udtrukket følgende:

Medlem nr. 3351
Jørn Ivan Jensen
Sv. Schous Alle 10
9560 Hadsund

Medlem nr. 3378
Knud Erik Lemvig
Langbjergvej 29, Ullits
9640 Farsø

Medlem nr. 3332
Ole Larsen
Sportsvænget 6, Biersted
9440 Aabybro

De heldige medlemmer har vundet et års kontingent i soldaterforeningen, gældende for år 2022.

Tillykke!

Tillykke

11. November i Mindeparken

Af Sven-Erik Bolt Magnussen

Våbenstilstandsdagen den 11. november 1918, kl. 11.00 blev markeret ved et lille arrangement i Mindeparken i Aarhus.

Der var i disse corona tider ikke annonceret noget arrangement, men repræsentanter fra forsvarret, kommunen og soldaterforeningerne kiggede forbi og lagde krans og blomster ved det store monument.

Der var flere sønderjyder, hvis forfædre var nævnt på muren, der kiggede forbi med blomster. Der var ingen taler, men kun lægning af to krans fra forsvarret og fra kommunen samt en buket fra soldaterforeningerne.

En lille højtidelighed, der markerede 102 års dagen for afslutningen af Den Store Krig.

TV-CENTER
Dronninglund

Stationsvej 12A . 9330 Dronninglund . Tlf. 98 84 10 44 . www.tvcenter.dk

2. December på Skæring Hede

Af Sven-Erik Bolt Magnussen

Aarhus Samvirkende Soldaterforening tog i år initiativ til, her under coronaen, at markere henrettelsen af de fem modstandsfolk Olof Kroer 27 år, Svend Johannesen 20 år, Otto Christiansen 19 år, Anders Andersen 19 år og Georg Christiansen 22 år. De var alle den 24. november 1943 blevet dødsdømt ved en krigsret i Århus. De fem modstandsfolk blev alle henrettet på Skæring Hede den 2. december 1943. De betalte den højste pris for deres heltemod. I dag står fem egetræer og en mindesten, som påmindelse til os alle om et mørkt kapitel i vores historie og til ære for de unge mennesker, som gav deres liv i kamp for Danmark. Fem bestyrelsesmedlemmer lagde en buket ved de fem egetræer. Næstformanden lagde en buket ved stenen. Borgmester Jacob Bundsgaard og Garnisonskommandant Oberst Bo Englund Engelbreth lagde hver en krans. Hjemmeværnet lagde også en krans. En markering i coronaens skær hvor der

er restriktioner på, hvor mange vi må deltage i højtideligheden. Derfor havde bestyrelsen da også besluttet, at der ikke skulle inviteres talere og musik i år. Æret være deres minde.

Mindeord Søren Peter Sørensen (Søren Sabro)

Af Sven-Erik Bolt Magnussen

En brav soldat er gået til Ryes Brigade. Medlem nr. 2215 i Dronningens Livregiments Soldaterforening, Søren Peter Sørensen er ikke blandt os mere.

Vores forening har mistet et skattet medlem og en rigtig god soldaterkammerat. Og familien har mistet et kært og elsket familiemedlem.

Igenom de seneste år svigtede Søren helbred ham mere og mere, og han kom på plejehjem. Her sov han stille ind den 3. januar.

Søren var med til at stifte vores soldaterforenings afdeling i Aarhus i 2002, og man var ikke i tvivl om, at foreningen og samværet imellem gode kammerater lå dybt i hans hjerte. Han var en særdeles aktiv deltager i bestyrelsesarbejdet igen flere år.

Søren blev indkaldt i 1954 til 8. Regiment (som Dronningens Livregiment hed dengang), og han blev sat til tjeneste i 2. kompagni. Efter rekrutturen blev kompagniet forlagt til Itzehoe under Den Danske Brigade, og her fulgte nogle måneder, hvor soldaterkammeratskabet udviklede sig stærkt og varmt, og der blev knyttet bånd, der kom til at holde resten af livet.

Søren var en af dem, der var med til at samle årgangens gamle soldaterkammerater, da de i 2004 kunne markere 50 året for indkaldelsen den 11. maj 1954. Ved den lejlighed deltog ca. 80 af de gamle 54'ere. Især var 2. kompagni

med Søren og hans kammerater stærkt repræsenteret, og dette 50 års jubilæum blev et mindeværdigt gensyn for alle.

Sammen med sin kone, Esther, som han mistede i april sidste år, var Søren en flittig deltager i foreningens arrangementer, ikke mindst i Stiftelsesfesterne, hvor 54'erne og deres ledsagere helst ville sidde sammen. Søren og Esther sad gerne sammen med Søren's gode ven og soldaterkammerat, Svend Christensen og hans kone, og som et fast islæt i festen, og medens Søren smilte og nikkede bekræftende, sørgede Svend for, at ingen af de tilstedeværende skulle være uvidende om de meriter, som var præsteret af de braveste og modigste soldater fra den bedste årgang, som nogensinde havde ligget ved "Dronningens", nemlig årgang 1954, hvor selvfølgelig dem fra 2. kompagni rangerede blandt de allerbedste.

Fredag den 8. januar tog vi afsked med Søren i Sabro Kirke ved en mindeværdig højtidelighed, hvor kun var tilladt de nærmeste pårørende at være til stede - coronaen sætter sine spor alle vegne. Søren fik det nyeste eksemplar af "Gyl-denløve", sine mange medaljer og sin foreningsblazer med på den sidste rejse. En god kammerat, menig 218357 Søren Peter Sørensen er ikke mere iblandt os. Æret være Søren Peter Sørensen's minde.

Mærkedage

Listen viser: Navn, by, soldaternummer / årgang og fødselsdato. Listen er sorteret efter fødselsdatoen.

Hans Jørgen Fruensgaard			
Klarup	465394 / 60	07-02-41	
N. J. Jacobsen			
Kolding	53	10-02-36	
Jacob Qvist Gjeruldsen			
Sulsted	89	10-02-71	
Kim Føgh Pehr Lorenzen			
Aalborg SØ	82	12-02-61	
Bøje Bjørklund			
Klarup	73	27-02-51	
Jens Aage Høygaard			
Brønderslev	691404 / 66	11-03-46	
Henning Jensen			
Tilst	161818 / 52	13-03-31	
Poul N. Christensen			
Vrå	81	14-03-61	
Hugo Schön Christensen			
Hobro	665895 / 65	17-03-46	
Knud Jørgen Thomsen			
Thisted	665896 / 65	22-03-46	
Tom Ludvigsen			
Hjørring	691418 / 66	24-03-46	
Erling Dencker			
København S	297446 / 56	30-03-36	
Kurt Møller Thomsen			
Bedsted Thy	578133 / 63	02-04-41	
Lars Olesen			
Nørresundby	218619 / 77	14-04-61	
Mogens Frederiksen			
Vodskov	54	21-04-36	
Jørgen Ulrik Skriver			
Randers SØ	82	08-05-61	
Poul E. Nyborg			
Vildbjerg	666242 / 65	15-05-46	

Poul Erik Jensen			
Nørhalne, Vadum	691708 / 66	21-05-46	
Peter Christiansen			
Nørresundby	60	28-05-41	
Carsten Barnholdt Lund			
Aalborg ØST	92	02-06-71	
Henning Nielsen			
Nibe	66	08-06-46	
Jørn Laursen			
Frederikshavn	665815 / 65	09-06-46	
O.M. Andersen			
Harlev J	61	12-06-41	
Niels J. Pedersen			
Langå	67	19-06-46	

Menig 66 blæser honnør

TILLYKKE

Nye medlemmer i 2020

Vi har haft den glæde, at følgende har meldt sig ind i Dronningens Livregiments Soldaterforening i løbet af 2020

Jens Høst	Herning	årg. 62
Jens Monrad	Vestbjerg	- 72
Henry Bojesen	Thisted	- 69
Arne Brandsborg	Vodskov	- 66
Knud Berg Larsen	Jerup	- 76
Knud Erik Lemvig	Farsø	- 69

Vi byder jer hjertelig velkommen til samværet i foreningen blandt gode soldaterkammerater fra Dronningens Livregiment

Arne Mosegaard

En soldaterhistorie fra det virkelige liv - og lidt til.

Af Henrik Agerholm Sørensen

Indledningsvis tager beretningen om Arne Mosegaard sin begyndelse i 1933, hvor Arne ser dagens lys på en gård i Durup ved Nørager i hjertet af Himmerland. Efter 7 års skolegang fuldførte Arne et fem mdrs. ophold på landbrugsskolen i Tune. Privat har Arne været godt gift med Fru Sinny i 64 år.

Derudover blev minkavl, angorakaniner, blåærve, sølværve, chinchillaer, høns og kalkuner en varieret bestanddel af Arnes beskæftigelse i gennem årene. Det var et stort tab for Arne at opleve sin elskede hustrus bortgang i 2020. Foreningen kondolerer naturligvis Arne og familien.

I min første formandstid i DRLRSF fra 2003-05 havde jeg det held at besøge Arne i Aså. Arne gjorde et stort og varigt indtryk på mig. Både hans væsen, historier og omfattende beholdning af billeder fra ind- og udland bringer vi et fyldigt uddrag af.

I samme åndedrag vil vi gerne opfordre andre soldater med afsæt i eller omkring Dronningens Livregiment at pudse Jeres gemmer af og skrive/ maile til os. Det vil vi glæde os til, fordi Gyldenløve de facto er medlemmernes blad.

Arne Mosegaard som nr. 2 i 2.række fra højre

Fyensgade og Itzehoe

Arne blev indkaldt MAJ 1954 til 10. Regiment, som dengang var lokaliseret i Fyensgade i Aalborgs ø-gadekvarter. I dag ligger der på adressen et aktivitets- og ældrecenter. Arne skulle igennem en 6 mdrs. rekruttid og samlet 18 mdrs. tjeneste. Den tid gik utvivlsomt hurtigt, idet Arne fik, som størsteparten af den store årgang '54, en international udsendelse til Den Internationale Brigade i Tyskland.

Nr. 559 og 678 pudser geværer

Mønstring ved køretøjerne

Brigaden blev også kaldet 'Tysklandsbrigaden'. Brigaden indgik som den danske del af den britiske besættelsesstyrke, som i sommeren 1947 blev udstationeret ved

Kantinevogn

Arne Mosegaard poserer nydeligt i uniform

Oldenburg i den tyske delstat Niedersachsen, tæt ved den tysk-hollandske grænse. I 1949 blev den danske styrke forflyttet til Itzehoe i Slesvig-Holsten og i samme moment reduceret fra ca. 4000 til 1.400 mand. Samtidigt med forlægnin-gen til Itzehoe ændredes brigadens navn til Det Danske Kommando i Tyskland.

Det danske Kommando i Itzehoe

Det var således her Arne gjorde tjeneste fra OKT 1954 til AUG 1955.

I en politisk og historisk sammenhæng skyldtes Brigadens oprettelse især den konservative politiker John Christmas Møllers modstand mod den danske regerings samarbejdspolitik med NaziTyskland. Christmas Møller flygtede til Storbritannien og lagde stemme til

BBCs udsendelser til Danmark under krigen. Han lovede, at Danmark efter besættelsen ville stille med en styrke for at aflaste briterne 21. Armégruppe, som blev omdannet til British Army of the Rhine (BAOR). Da Christmas Møller blev udenrigsminister i befrielsesregeringen, blev han fortaler for oprettelsen af brigaden, dels for at vise taknemmelighed over for Storbritannien, men også for at styrke Danmarks status som allieret land og trække Danmark bort fra en mulig neutralitetspolitik og ind i et tættere vestligt militært samarbejde (NATO-medlemsskab 1949), som var under udvikling i den begyndende Kolde Krig. Danmark skulle leve op til internationale forpligtigelser i et nyt Europa.

Et andet aspekt, ligesom under besættelsen af Danmark, hvor der opstod kærlighedsforhold mellem tyske soldater og danske kvinder, opstod i forbin-

delse med Den Danske Brigades ophold i Tyskland kærlige relationer mellem danske soldater og tyske kvinder. Disse forhold blev i vidt omfang fra dansk side opfattet som fraternisering, som der i den danske befolkning og ikke mindst blandt tidligere frihedskæmpere blev taget skarpt afstand fra. Der indførtes et skarpt 'fraterniseringsforbud', men det var naturligvis vanskeligt at forbyde de danske soldater at opsøge dansesteder og barer i Tyskland. Problematikken førte blandt andet til en artikel i dagbladet Information i juli 1948 med overskriften: 'Hvor længe skal Tyskland være bordel for Den Danske Brigade'?

Politisk, militær og historisk kobling til Brigaden.

Fra 1947 til 1958 gjorde mere end 40.000 danske soldatertjeneste ved Det danske Kommando i Tyskland. Der var politisk langt fra Christmas Møllers og regeringen Buhls hensigtserklæringer i 1946 om dansk deltagelse, i første omgang en dansk division på 10.000 mand, og til genopbygningen af dansk forsvar. Derfor kan man roligt konstatere, at de første danske soldaters udsendelse i 1947 også lå i slipstrømmen af russernes rømning af Bornholm og talrige tyske flygtninges ophold i Danmark (250.000 fra Østpreussen og Königsberg ud af en samlet tysk fordrivelse på 12-13 millioner) samt dansk grænsebevogtning. Den internationale situation kastede med andre ord lange skygger ind over Den Internationale Brigade i Tyskland, specielt Den Kolde Krigs skygger blev mørkere. Den politiske forhandling med englænderne i 1946 betød, at den danske

regering forpligtigede sig til at stille med en brigade, ca. 4000 mand + ca. 100 civile. Norge gav også tilsagn om at stille med en brigade til besættelse af Tyskland i den britiske zone.

Sortiment og penge + det løse

Branddam m.m.

D.D.K. Itzehoe, kaserneplads

Kasernen i Itzehoe

Jerntæppet i 1954

Det tog den danske Rigsdag næsten 2 år at godkende loven om udsendelsen af Brigaden. Opbyggelsen af Brigaden under efterkrigstidens vanskelige vilkår, herunder især materiel og uddannelse betød udfordringer. Formeringen og opstilling af Brigaden skulle indledningsvist se således: Stab, 3 infanteribataljoner (=1 regiment), artilleri med en luftværnsafdeling (=1 regiment), en opklaringsenhed, et telegrafkompagni og et pionérkompagni. Desuden skulle tilføres en række faglige enheder og institutioner.

Tilsyneladende havde regeringen Buhl ikke politisk hæftet sig ved Brigadens opgaver; kun på størrelse og placering. Opgaverne blev dermed overdraget til den militære ledelse af Brigaden under general Allerups kommando. Ifølge Allerups opgaveformulering blev Brigaden en hvilende, tilstedeværende og stabiliserende militær magtfaktor, der skulle garantere, at genopbygningen af Tyskland kunne realiseres inden for rammerne af stabilitet og demokrati. Det var formentlig også det koncept regeringen Buhl havde forestillet sig, men ikke evnet at formulere.

Regeringen Buhl havde et udpræget

politisk ønske om at undgå placeringen af brigaden i Slesvig-Holsten på grund af ringe dansk-tysk historik, herunder krigen i 1864. Derfor blev der politisk lagt vægt på, at Brigadens placering skulle være syd for Elben. Placeringen blev politisk forhandlet på plads med Oldenburg i delstaten Niedersachsen, tæt på den tysk-hollandske grænse. Det blev også overladt til general Allerup og hans stab at udrede forhold omkring tidspunktet for Brigadens udsendelse, kommandoforhold, sammensætning, retspleje, set i forhold som besættelsesstyrke og det centrale forhold til tyskerne i al almindelighed (fraternisering).

Arnes tjeneste i Tyskland bød selvfølgelig på daglige udfordringer; men også for muligheder for udflugter i rundt i 50'ernes Wirtschaftswunder og Vesttyskland. Det gode og uundværlige soldaterkammeratsskab nærmest os

521 Nielsen, 651 Haldborg, 630, og 673 Sørensen

ud af talrige billeder, som Arne omhyggeligt klistrede ind i sin smukke fotobog fra sin tid hos Det danske Kommando i Vesttyskland. Arne fortalte mig, at han var i stabskompagniet, og der fra stammer den næste billedserie 5 på 4 billeder:

Udflugt til Harzen

Vinterøvelse 1954-55

Jens Christian Jensen Fræer ved Skørping

Særligt vinterøvelsen 1954-55 var en usædvanlig kold én af slagsen. Derfor var det vigtigt at kunne varme sig ved solidt kammeratskab under vanskelige forhold. En anden af Arnes gamle soldaterkammerater var Jens Christian Jensen fra Fræer ved Skørping i Himmerland. 'Fræer' poserer stolt ved et VW- 'Rugbrød', årgang 1954 eller ældre.

Det er på sin plads at konstatere, at der kunne forfattes adskillige artikler om Arne Mosegaards fantastiske og helt unikke materiale fra sin tid ved Det danske Kommando i Itzehoe i Slesvig Holsten. Af pladshensyn må vi desværre reducere - denne gang.

Det vil være rettidigt at dvæle mere ved det umenneskelige aftryk, som Nazi-Tyskland satte som uudsletteligt minde på sin rendyrkede ondskab. Arne besøgte Bergen-Belsen, en tysk koncentrationslejr ved Celle i Niedersachsen. Lejren var oprindelig lille men blev udvidet og rummede, da lejren befriedes af engelske styrker i 1945, over 55.000 fanger med langt overvejende 'beskyttelsesarrestanter', det vil sige mennesker, der var fængslet for politiske forbrydelser. Bergen-Belsen havde ingen gaskamre, men tusinder af indsatte tilintetgjordes af sygdom og sult. Fangerne fik næsten intet at spise. I krigens sidste måneder forfaldt fangerne til kannibalisme. Ved de allieredes befrielse af koncentrationslejren var fangerne ramt af en enhver tænkelig sygdom, herunder tyfus, tuberkulose og massiv underernæring. Den britiske souschef ved Rhin-Armés, general Glyn Hughes, fik sit lægekorps til at producere en film, som dokumen-

terer ubeskrivelige rædselsforhold i Bergen-Belsen. Filmen blev senere vist for et tysk publikum, som troede, at der var tale om en konstrueret propaganda-film. Det var den ikke.

Til den morbide tråd kan Arnes billeder igen supplere til den overordnede vinkel og sine egne oplevelser.

En mindeplade ved Bergen-Belsen for 30.000 jøders tilintetgørelse

Engelsk krigs-kirkegård fra 2. Verdenskrig

DRLRSF siger Arne Mosegaard en varm tak for de mange fine billeder, vi har modtaget.
PS: Vi har stadigvæk din medaljesamling, hvis du skal til selskab. :)

Visuelt om indtrykkene fra koncentrationslejren Bergen-Belsen

Et militært køretøj involveret i en trafikulykke

Kilder:
Nordjyske Stiftstidende, DEC 2002.
Grænseforeningen.dk
Peter Hertel Rasmussen 'Den danske Tysklandsbrigade 1947-1958', Syd-dansk Universitets-

forlag, 2019.
Kurt Mosgaard & Det krigsvidenskabelige Selskab, 'Med kurs mod NATO: Den danske Brigade - Det danske Kommando - 1947-58', MAR 1998.

Tillykke - vores foreningsblad fylder 70 år

Af Uffe Uhler

At vi i år kan fejre, at vores herlige Soldaterforening udgav sit første foreningsblad i april 1951, må ikke blot give anledning til en hjertelig lykønskning, men også til at præsentere vores læsere for nogle betragtninger og et historisk tilbageblik.

Foreningslivet med dets glæder og de gode kammeratlige sammenkomster har trange tider lige nu under coronaens svøbe, hvor vi er pålagt restriktioner, der stort set umuliggør socialt samvær. Vi er nødt til at holde os mest muligt hjemme, og i mangel af glæden ved at kunne være sammen, må prøve at holde humøret oppe og finde andet at glædes ved.

En glæde er det at tænke på, at foreningens blad sikkert har været med til at holde humøret oppe på foreningens medlemmer. Bladet kan i år fejre jubilæum efter igennem 70 år at have budt sine læsere på muntre, interessante og oplysende artikler og historier om, hvad der rørte sig i og omkring foreningen og vores hæderværdige regiment, Dronningens Livregiment.

Det ville være på sin plads her at berette om bladets historie, men det blev fyldigt gjort, da bladet fyldte 65 år i 2016. Den historie er trykt i Gyldenløve nr. 1, 2016 og kan med fordel genopfriskes af læserne som baggrund for denne artikel. Her

skal blot nævnes, at Gyldenløve siden 2016 er ført videre med samme redaktionelle linje, ånd og tone.

Det første foreningsblad udkom i april 1951. Dengang og i årene, der fulgte, var det på 8 sider og trykt i sort-hvid. Forsiden var – udover bladets mærke – gerne prydet af et foto, og de to sidste sider var fyldt med små, tidstypiske annoncer; en sådan side fra det første blad er gengivet her:

Lunds Radio Ald. for Cykler: (Lunds Import) Mr. Fasanvej 173-177 • Goth. 166-7066 Holbæk: Algade 46 Telefon 1282	
Kammerat! Skal du have din Sol- skid (kommerciel) som en af os? Foto - Gram. Vippervej 2, 3, Følby 1741. Privat - Blandt - Uden	E. RUBOW'S EFT. Vinmonopol 11 - Tel. 2610 1681 Kongelig Høflager Løvsønder 61 m. Mønstret Kongens Høflager
Central Caffen v. Ole Kælle Nørregergade 4, Roskilde. Telf. 181 - 182	STØT DANSK ARBEJDE
HENRY LARSEN'S BENZINTANK. v. Bellevue Strandhotel, Klampenborg Opret 20M	PIO'S VINHANDEL Central 2011
TUBORG BRYGGERIERNES DEPOT Viggo Glæn, Roskilde. Telf. 672	MOORE & MC CORMACK. Borgergade 16 - Btén 2708
DANSK INDUSTRI SYNDIKAT Compagnie Møller A/S Aarhusgade, Fribroren - C. 10046	TERPLET METALMETAKRYLATPLADER Ege Trep. Kasse, Fælles, Hønsens, Bæltene Telf. 2929
CIRKUS BENNEWIS Dronningensvej	ROSEN'S Senar, Ost, Kaffe, Tæ og Konservener Østergade 10, Hønsens 15. Øst. 178 Østergade 17. Øst. 1011 Østergade 18. Øst. 1012 Østergade 19. Øst. 1013 Østergade 20. Øst. 1014 Østergade 21. Øst. 1015 Østergade 22. Øst. 1016
SOPHUS ARILDSEN'S EFT. St. Nørregergade 18 Central 460 - Central 1740	

Så der var blot fem sider (svarende til 10 sider i dette Gyldenløve) til redaktionelt stof. Vores forening blev oprettet på Dronning Ingrid's fødselsdag den 28. marts 1950 som 17. Bataillons Soldaterforening. Straks efter oprettelsen blev en ansøgning stilet til dronningen, hvori blev henviset til, at 17. Bataillon i sig officielt bærer Dronningens Livregiments historie, og man anmodede om, at foreningen måtte føje "Dronningens Livregiment" til sit navn samt om at måtte føre regimentets mærke, margrethekronen i foreningens emblem. Dette approberede Dronning Ingrid. Den 28. marts 1955 – på majestættens 45 års fødselsdag og foreningens 5 årsdag – påtog dronningen sig hvervet som foreningens protektrice, hvilken hun med interesse og omsorg forblev indtil sin bortgang i november 2000, hvorved også Dronningens Livregiment mistede sin protektrice – to måneder før regimentet blev lagt i mølpose.

1950 1955

Foreningens Protektrice
Hendes Majestæt Dronning Ingrid af Danmark.

At Dronning Ingrid fem år efter foreningens oprettelse trådte til som foreningens protektrice, blev naturligvis fornemt markeret på de to forreste sider af foreningsbladets udgave april 1955.

(Se gengivelser nederst på denne side og øverst på næste side)

Foreningens medlemmer i 1951 havde alle gjort tjeneste ved 17. bataljon, hvortil de var indkaldt. På den baggrund er det vel ganske naturligt, at foreningsbladet som noget af det første kastede sig over at berette om 17. bataljons historie, hvilket naturligt må indledes med Dronningens Livregiments historie. Man bør jo kende sine rødder.

Den første artikel kunne man læse i medlemsblad nr. 3, juni 1951. for "17. Bataillon – Dronningens livregiment – Soldaterforening", som foreningen hed dengang.

Da spalteplassen i bladet var relativt begrænset, og da historien selvfølgelig måtte belyses fylldigt, endte den med at blive en føljeton, der kom til at løbe i bladet over de næste fem år. Det aktuelle stof måtte jo gives første prioritet, så der var ikke i alle de fortløbende numre plads til "en stump" af historien.

Redaktionen vil ikke bruge fem år, så derfor bringer vi artiklerne med den samlede historie over de næste par numre af Gyldenløve. Som et kuriosum har vi medtaget det "fortsættes" der afsluttede den enkelte artikel.

Gyldenløves Dragonregiment - 17. Bataillon - Dronningens Livregiment.

I dette og de følgende numre af vort blad bringer vi et uddrag af 17. bataillons historie, som vi er sikker på, vil have kammeraternes interesse.

Vi har herved den glæde at meddele kammeraterne, at Hendes Majestæt Dronning Ingrid, har vist os den store ære at overtage protektoratet for vor forening.

I regimentets snart 300-årige historie blev det en stor dag, da det i 1949 fik sit gamle navn, Dronningens Livregiment, tilbage, og Hendes Majestæts navn dermed uløseligt blev knyttet til regimentet. Når det nu på vor 5 årige stiftelsesdag tillige er bleven knyttet til vor forening, føler vi, at de bånd, som binder os til vor gamle, militære afdeling, er bleven styrket, så at vi - gamle som unge - nu har opnået den ære og fået det privilegium at kunne kalde os Dronningens soldater.

Fra vor forenings oprettelse har vi kunnet glæde os over Hendes Majestæts bevågenhed, som har givet sig udslag ved mange lejligheder. Vi fik af Hendes Majestæt tilladelse til at benytte navnet Dronningens Livregiment i forbindelse med vort foreningsnavn samt til at bære den gamle margrethekrone i vort emblem, og ikke mindst skal her nævnes Hendes Majestæts nærværelse ved paraden på Rosenborg Eksercerplads i 1953, der gjorde dagen uforglemmelig for de kammerater, der deltog.

Den nye æra, som hermed er indledet i foreningens historie, skal yderligere være os en spore til at arbejde for foreningens mål: At styrke fædrelandskærligheden, forsvarsviljen, kammeratskabet og hengivenheden for vort kongehus.

Vi bringer Hendes Majestæt vor allerunderdanigste hilsen og hyldest samt vor dybtføjte tak.

BESTYRELSEN

Ulrik Christian Gyldenløve 1630-1658.

Ulrik Christian Gyldenløve var søn af kong Christian IV.; han blev født på Ibstrup, det nuværende Jægersborg, den 7. april 1630. Hans moder hed Vibeke Kruse og havde været kammerjomfru hos fru Kristine Munk.

Uagtet Sønnen var født udenfor ægteskabet, interesserede kongen sig meget for ham, dels derved, at kongen ved store

gaver, bl. a. herregården Ulriksholm på Fyn, sikrede sønnen betydelige indtægter, og dels derved, at kongen sørgede for, at Sønnens opdragelse og uddannelse blev så god, som det i det hele var muligt på den tid. Ulrik Christian var en livlig og opvakt dreng, der, da han 12 år gammel, kom til Sorø Akademi, kunne holde en tale på latin. I Sorø viste det sig snart, at han interesserede sig stærkt for våbenøvelser, hvorfor kongen ansatte ham ved Klaus Ahlefeldts rytterregiment, og da han udviste gode anlæg, blev han, inden året var omme, udnævnt til ritmester, kun 14 år gammel.

I 1645 blev Ulrik Christian - efter fredsslutningen i Brömsebro - atter sat til studeringerne; men nu havde han fået smag for soldaterlivet, og det gik derfor kun småt med fremgangen i de boglige studier.

Kongen besluttede da at sende ham på en udenlandsrejse, således som det den gang var skik og brug i landets fornemste huse, og ved nytårstid 1648 afrejste Gyldenløve under opsyn af dygtige mænd.

Da kongen imidlertid døde den 28. februar 1648, vendte Gyldenløve tilbage, dels for at hilse på den nye konge, Frederik III., der jo var hans halvbroder, og

dels for at søge kongens beskyttelse mod Korfits Ulfeld, der var optrådt meget streng mod Gyldenløves moder, bl. a. ved straks efter kong Christian IV.'s død at vise hende bort fra hendes bolig på Rosenborg Slot, og da hun nogle uger efter døde, at lade hendes lig om natten køre ud af byen på en simpel arbejdsvogn. Kong Frederik III. tog sig varmt af Gyldenløve og sendte ham atter udenlands, for at han kunne uddanne sig i krigskunst i Spanien. Under så dygtige førere som Turenne og prins Ludvig af Condé lærte han under Spaniens krig med Frankrig at blive en fortrinlig soldat og fører. Han deltog i mange kampe og avancerede til oberst i en alder af 20 år; men han var jo også en kongesøn. I vinteren 1651-52 var Gyldenløve atter en kort tid i Danmark i diplomatiets tjeneste; derefter kom han til Flandern og blev i 1652 udnævnt til general major. Gyldenløve udmærkede sig stadig, og da forholdet mellem Danmark og Sverrig efterhånden blev mere spændt, var det naturligt, at den danske konge kaldte Gyldenløve hjem for at kunne benytte hans krigserfaring i en krig mod Sverrig. Gyldenløve kom 1654 og blev året efter udnævnt til dansk generalmajor. Der var her meget at tage fat på, thi meget var forsømt siden den sørgelige fredsslutning i Brømsebro 1645; og Gyldenløve lå ikke på den lade side, men han arbejdede trøstigt på at forberede den danske hær til at kunne optage en kamp med den svenske. Til forberedelserne hørte også at hverve regiment; men da rigets pengemidler ikke forslog hertil, betalte Gyldenløve af sin egen lomme og anvendte - som forøvrigt den gang også andre adelsmænd

- hvad han havde og mere til, således at det blev nødvendigt for ham at pantsætte sine godser for at skaffe penge. Blandt de regiment, som oprettedes i denne tid, har intet skaffet sig smukkere navn end »Gyldenløves Dragoner«; det er denne afdeling, som endnu den dag i dag eksisterer under navn af I 7. Bataillon. I den følgende skildring af dette regiments historie vil man finde omtalt, hvorledes Gyldenløve virkede både som forsvarer - ved forstærkningsarbejderne af Københavns vold, - og som angriber - ved udfaldene fra København.

(fortsættes)

Vinteren 1657-58, da svenskerne havde erobret Jylland, fik Gyldenløve kommandoen over vore tropper på Fyn. Desværre var Gyldenløves helbred ikke stærkt, og Danmark fik derfor ikke fuldt ud gavn af ham; svenskerne havde muligvis næppe kunnet foretage deres fremmarch i 1658 gennem Fyn og over isen, hvis Gyldenløve i stedet for at være bunden til sygelejet af stærk feber havde kunnet rykke i marken selv med en mindre styrke, i flanken på den svenske hær. Gyldenløve selv var dristig og energisk, og han vidste, at hans folk med begejstring ville følge ham.

Den 2. november 1658 er det sidste gang, at Gyldenløve vides at have deltaget i krigsrådet hos kongen; straks derefter har sygdommen tvunget ham til at afholde sig fra al virksomhed; han led meget og var meget utålmodig. Døden udfriede ham den 11. december 1658, 28 år gammel.

Det fremgår ikke klart af beretningerne, hvilken sygdom det var, Gyldenløve

bukkede under for; men det kan også være ligegyldigt her; hans korte, men dårlige liv, og ikke mindst hans fremragende færd, medens han ved København kæmpede for Danmarks frelse, har gjort, at hans navn altid vil nævnes blandt Danmarks bedste sønner og til det sidste vil være knyttet til den afdeling, der skylder ham sin tilblivelse, hvis første chef han var, og som under hans føring modtog ild dåben.

Ulrik Christian Gyldenløve er bisat i Frue Kirke i København; men hans grav og pragtfulde mindesmærke blev tilintetgjort, dels ved kirkens brand 1728, dels ved kirkens ødelæggelse under bombardementet 1807.

Svenskekrigene 1657-1679.

Gyldenløves Dragonregiment - Dronningens Livregiment.

17. Bataillon hører til de ældste afdelinger i Danmark; dens nuværende navn er vel ikke gammelt, men ved navnene »Dronningens Livregiment« og »Ulrik Christians Dragonregiment« føres vi 294 år tilbage i tiden.

Denne afdeling, har været med både i Danmarks gode og i dets onde dage; den har kæmpet både i hjemland og udland, vundet berømmelse i sin første ungdom og senere i sin modne alder ladet sig friste og forføre. Til slutningen - i vor tid - har den atter hævdet sin plads som en tapper bataillon, da den var med til at føre den sidste, bitre strid på Dybbøls navnkundige ruiner.

I korte træk skal her fortælles om afdelingens lange liv, så godt som det kan

gøres ved hjælp af de ofte sparsomme meddelelser, der endnu haves, spredt i arkiver og bøger.

Når en afdeling skulle oprettes for 294 år siden, foregik det på den måde, at kongen udstedte de fornødne befalinger i så henseende. I reglen valgte kongen først en mand til chef for afdelingen, og derefter blev der udgivet befaling om, hvorledes der skulle skaffes mandskab og udrustning m. m. til veje.

Afdelingen, regimentet, fik som oftest navn efter chefen. Den chef, hvem det blev betroet at danne det regiment, der senere er bleven til den nuværende 17. Bataillon, var kong Christian IV.'s søn, Ulrik Christian Gyldenløve.

Det har ikke været muligt at finde den kongelige befaling for oprettelsen, så at afdelingens fødselsdag ikke bestemt kan angives; men det omtrentlige tidspunkt fremgår af de kongelige befalinger, der blev udgivet i april 1657 om de nyantagne officerers indkvartering og mandskabets tilvejebringelse.

Kong Frederik III. ville på dette tidspunkt ved krig mod Sverrig søge at tilbageerobre de gamle danske lande, som var bleven os berøvede ved freden i Brømsebro 1645.

Som en forberedelse til krigen, der bl. a. skulle føres i Skåne, samledes tropper i denne landsdel; Axel Urup skulle have overbefalingen over disse, og Ulrik Christian Gyldenløve blev hans næstkommanderende.

Blandt de regiment, som i denne anledning oprettedes, var også Ulrik Christian Gyldenløves Dragonregiment, om hvilket gamle dokumenter fortæller, at dets officerer i april 1657 blev indkvarterede

på Sjælland, og at mandskabet udskreves med 200 mand fra Aalborg stift, 200 mand fra Aarhus stift, 100 mand fra Ribe stift og 100 mand fra Viborg stift, ialt 600 mand af det »døgtige Mandkøn«, som det hedder i befallingen, der er dateret den 23. april 1657.

(fortsættes)

Ved dragoner forstod man den gang ikke det samme som nu, de var nærmest beredent fodfolk; men Gyldenløves dragoner fik dog flere gange lejlighed til at vise, at de også forstod at bruge deres våben fra hesteryggen.

De nys omtalte, fra Jylland udskrevne, 600 dragoner blev først indkvarterede på Sjælland, og det er ganske interessant at se, at indkvarteringen dengang, altså for 294 år siden, var ordnet på ganske lignende måde som nu i vore dage.

I juni måned blev regimentet forsynet med heste, våben og munderingssager. Som oberstløjtnanter ved regimentet blev Henrich von Eggeradt og Andreas Jackson ansat.

Så snart regimentet var bleven indøvet, blev det overført til Skåne, hvor der, da krigen mod Sverrig imidlertid var brudt ud, blev ført flere for os smukke kampe; men samtidig gik det os meget uheldigt på kamppladsen i Holsten og Jylland, hvor vor derværende hovedstyrke blev slået af svenskerne, og den nybyggede fæstning, Frederiksdøde, nu Fredericia, faldt i fjendens hænder. Som en følge heraf blev Gyldenløve og en del af hans folk kaldt tilbage fra Skåne og sendt til Fyn.

Så kom den hårde vinter 1657-58, som aldrig vil glemmes i Danmark. Isen lagde

sig fast og tyk over strømme og bælder, og på isen foretog den svenske konge, Carl Gustav, i januar og februar 1658 sin dristige march til Fyn og videre over Langeland, Lolland og Falster til Sjælland. Da den svenske konge gik over Lillebælt, lå Gyldenløve syg i Odense; men svag og mat, som han var, lod han sig bære ud på hesten for at deltage i kampen, men han faldt kraftsløs sammen. Han blev kort efter tagen til fange på sit sygeleje under svenskernes ustandselige fremtrængen gennem Fyn. Af sit dragonregiment havde han på Fyn 4 kompagnier med ialt 243 menige, og alle 4 kompagnier blev dels nedhuggede, dels tagne til fange.

Da Carl Gustav var kommet til Sjælland, hvor man ikke havde tænkt sig krigens gang således, og hvor forsvaret derfor var yderst mangelfuldt, opgav man al modstand og tænkte kun på at få sluttet fred så hurtigt som muligt; resultatet blev derfor også kun sørgeligt, idet Danmark ved freden i Roskilde, den 26. februar 1658, bl. a. måtte afstå alle landsdelene øst for øresund til Sverrig.

Den svenske konge fortrød imidlertid hurtigt, at han ikke havde fået endnu mere ved freden i Roskilde, og landede derfor ganske uventet med en hær i Korsør i august samme år.

Han marcherede straks mod København, som han håbede at kunne tage ved et hurtigt angreb. »Det kunne jo,« sagde han, »være de danske ligegyldigt, om deres konge hed Carl eller Frederik.« Men der tog han fejl; havde der været modløshed, da han sidst var på Sjælland, så vågnede nu alle danske op af den tilsyneladende dvale, og kong Frederik

III. svor, da man opfordrede ham til, at han skulle bringe sin person i sikkerhed, »hellere at ville dø i sin rede.« Alle stænder sluttede sig om kongen for at stå eller falde med ham; man viste, at det var Danmarks tilværelse som selvstændig stat, det drejede sig om, og minderne om den tid, der nu kom, vil stedse høre til de smukkeste i Danmarks historie. Med lysende skrift indskrev også Gyldenløves dragonregiment sit navn i hine dages kampe; det blev dog ikke Gyldenløve selv, der kom til at føre regimentet, idet han var bleven generalløjtnant og havde fået en større kommando, men Ejler Ejlersen Holck, der blev hans efterfølger som regimentschef.

Den 11. august 1658 om aftenen måtte København lukke sine porte for de fremtrængende svenskere. Garnisonen var kun omtrent 1.000 mand fodfolk og 2 beredne regiment, nemlig Livregimentet og Gyldenløves Dragonregiment. Sidstnævnte regiments styrke var endda kun 18 officerer og 137 underofficerer og menige, fordelt på 6 kompagnier.

Generalløjtnant Schack blev ansat som kommandant i fæstningen, og generalløjtnant Gyldenløve fik kommandoen over de aktive tropper, der blev bestemte til udfald.

Gyldenløve ydede under belejringen sit fædreland den mest udmærkede tjeneste; ved sin kløgt, ved sin uforlignelige tapperhed og ved det herredømme, han havde over folkene, viste han sig som en kriger af første rang. Han blev en af de virksomste i forsvaret.

(fortsættes)

S.P. Jensen A/S

Kloak & Miljøservice

Aut. Kloakmester - Aut. VVS- & El-installatør

- Højtryksspuling
- Slamsugning
- TV-Inspektion
- Kloak
- VVS
- Murer
- Tømrer
- Maler
- El

98 38 14 66

DØGNVAGT

Klarup
Varmeteknik

blikkenslager
VVS

Stormen på København

Det var natten mellem den 10. og 11. februar 1659, svenskerne foretog stormen på København - altså i denne måned for 293 år siden - hvor Gyldenløves Dragonregiment for sin glimrende indsats fik hædersnavnet »Dronningens Livregiment«. I nedenstående artikel fortsætter vi regimentets historie.

Svenskernes tab angives til ca. 70 døde og sårede og 9 fanger; vort tab var 4 døde og 15 sårede.

Svenskerne fortsatte imidlertid med angrebsarbejderne, og allerede natten mellem den 17. og 18. august så de sig i stand til at beskyde byen med glødende kugler, af hvilke der i nogen tid daglig taltes henved 200; de anrettede ikke videre skade, da brandvæsenet var bragt i god orden.

Da svenskerne den 22. august om morgenen havde bragt et stort antal kanoner i batteri tæt uden for Vesterport, besluttede man i København at ødelægge disse kanoner ved et stort udfald.

Udfaldet fandt sted allerede næste dag om eftermiddagen. Styrken var ca. 3.000 mand, og kommandanten, generaløjtnant Schack, tog selv kommandoen, idet han overdrog Gyldenløve at føre den beredne styrke.

Gyldenløves Dragonregiment, der nu var bragt op til 7 kompagnier, deltog med hele sin styrke.

Udfaldet skulle for fodfolkets vedkommende ske gennem en løngang i volden, medens rytteriet, der havde venstre fløj, skulle bryde ud gennem bastionen ved farveriet ad vejen til Dronningens Enghave, det nuværende Tivolis terræn. I spidsen for venstre kolonne gik 2 kom-

pagnier af Gyldenløves Dragonregiment. Angrebet førtes begge steder med den største voldsomhed, og uagtet svenskerne værgede sig tappert, formåede de ikke at holde stand.

Den svenske styrke, som her var ca. 1.000 mand, blev fuldstændig opreven, og dens kommandant, oberst Svante Banér, faldt; 1 oberstløjtnant, 4 kaptajner, 5 løjtnanter, 6 fændrikker og 450 underofficerer og menige blev taget tilfange, resten faldt eller flygtede. Vort tab var 35 døde og 79 sårede.

I 2 timer holdt den danske styrke stillingen, og i den tid blev så godt som alle de svenske løbegrave og værker sløjfede. Kanonerne blev dels fornaglede, dels kastede i vandet, og 6 smukke 12 pund kanoner blev i triumf ført med tilbage til fæstningen.

Dette udfald var det største, som blev udført under belejringen, og kaldes ofte i beretninger fra den tid for »Generaludfaldet«.

Også senere fandt der udfald sted, ved hvilket Gyldenløves Dragoner fik lejlighed til yderligere at vinde hæder.

En af disse kampe fandt sted på Amager den 10. oktober. Svenskekongen, Carl Gustav, var selv gået i land på Amager for med en styrke at plyndre denne ø, der på grund af sin frugtbarhed kaldes »Københavns Spisekammer«. Kong Frederik den III. benyttede straks denne gode lejlighed til at hilse på ham. Man samlede hurtig nogle tropper, hvorimellem nogle af Gyldenløves Dragoner, og rykkede rask frem mod svenskerne, der kun holdt stand en kort tid, hvorefter de flygtede til skibene. Carl Gustav kom selv i stor fare under flugten og var lige

ved at blive taget tilfange af kaptajn Mikkell Skov ved Gyldenløves Dragoner. Belejringen trak nu i langdrag; Sverrigs sejrsvante konge stod for første gang lige over for en modstand, han ikke formåede at overvinde. Bedre held havde han ved Kronborg; thi det stærke slot faldt efter omtrent 3 ugers kraftig belejring i svenskernes hænder. Der blev stor sorg i København, da det rygtedes.

Lykken skulle dog snart atter tilsmile den belejrede og mesten udsultede by; thi i de sidste dage af oktober 1658 slog en hollandsk flåde sig igennem den svenske flåde ud for Kronborg og bragte rigelig forsyning af fødevarer foruden et hjælpekorps på 2.200 mand hollandsk fodfolk.

Svenskerne trak sig som følge heraf straks tilbage fra indeslutningslinien omkring fæstningen, således at de danske tropper kunne rykke ud og ødelægge belejringsarbejderne. Den svenske hær slog sig ned ude ved Brøndshøj, hvor de rev husene ned og byggede en befæstet lejr; en hel by havde de der, som de efter deres konge kaldte Karlstad.

(fortsættes)

Den 11. december 1658 havde ikke alene Dragonregimentet, men hele hæren og landet den store sorg, at Ulrik Christian Gyldenløve døde midt i sin store virksomhed, kun 28 år gammel. Tilliden til ham var netop på det højeste, og det skal nedenfor blive omtalt, hvor omhyggeligt han havde sørget for at sætte navnlig sit kære regiment i stand til at modstå den stadig ventede hovedstorm. Hans grav fandtes i Frue Kirke i København, indtil kirken ødelagdes ved englændernes bombardement 1807.

Om de forberedelser, der var truffet, meddeles i et skrift fra den tid, at Gyldenløve på de steder, der var bestemte til at forsvares af hans dragonregiment, nemlig fra Løngangen og til Helters Bastion, havde ladet anbringe palisader og fodangler og forsynet palisaderne med lange jernpigge. Bastionen ved farveriet og nogle nyopførte skanser, dels ved Vandkunsten og dels umiddelbart foran volden (Raveliner), var udvendigt under stormpælene beklædt med bræder i et 2 alen bredt bælte, og gennem disse bræder var der slået lange spiger og som med spidserne vendende udefter, således at de stormende måtte spiddes på disse, når de forsøgte at komme op på brystværnet.

I ravelinen foran bastionen ved farveriet stod 10 eller 12 kanoner ladet med kardresker, og på volden var der anbragt alt det skyts, man rådede over.

Desuden måtte der stadig ises i voldgravene, for at holde en bred rende åben i isen; det var et stort og besværligt arbejde for forsvarerne, men ved stor udholdenhed og en fornuftig fordeling af arbejdet lykkedes det dog.

Man kunne naturligvis ikke bestemt vide, hvor den egentlige storm ville finde sted; men da de fleste belejringsarbejder var anlagt ud for voldliniens venstre fløj, havde Gyldenløve belavet sig på at modtage svenskerne på dette sted, og det blev virkelig også her, at de især ofrede strømme af blod uden at kunne trænge frem over forskansningerne.

Forsvaret af volden var, da stormen fandt sted natten mellem den 10. og 11. februar 1659, fordelt imellem de forskellige afdelinger og korps; om Gyldenløves

Dragonregiment vides, at det havde følgende styrke på post: I bastionen ved farveriet stod major Schwitzer med 1 kompagni dragoner, i en ravelin foran denne bastion hans løjtnant med 16 dragoner; i bastionen ved Vesterport stod oberstløjtnant Stockmann med 2 kompagnier dragoner, i en ravelin foran denne bastion kaptajn Cicignon med 1 kompagni dragoner, og endelig kaptajn Mikkil Skov ved Løngangen, vistnok med hele sit kompagni dragoner. På voldlinien mellem de nævnte to bastioner stod et kompagni borgere under guldsmed Niels Enevoldsen. I reserve bag bastionen ved farveriet stod 2 kompagnier borgere, 2 kompagnier hollændere og 1 trop ryttere.

(fortsættes)

Hovedangrebet begyndte kl. 2 nat mod bastionerne ved farveriet og Vesterport, der som omtalt var betroede til Gyldenløves Dragoner. Svenskerne havde, for at komme så skjult frem over sneen som muligt, taget hvide skjorter uden på munderingen; men dette fif hjalp dem ikke, de blev straks modtaget med en voldsom kanonild. Så snart svenskerne var kommet nær nok, begyndte geværliden, og det lysnede snart stærkt i deres rækker. Svenskerne kæmpede som altid med stor tapperhed; de såkaldte »fersenske soldater« (regimentet Fersen) udviste høj grad af dødsforagt og søgte at storme bastionen ved farveriet, altså der hvor major Schwitzer stod; de satte stormstiger til voldene for bedre at kunne bestige de isglatte skrånninger, men kun 4 mand lykkedes det at nå brystværnskronen, og disse blev straks stødt ned. Bedre gik det

ikke de svenskere, der fulgte efter eller stod nedenfor; de blev overdængede med granater, geværkugler, sten og bjælker, og flere af dem blev skoldede af kogende vand og tjære, som endog byens kvinder var behjælpelige med at hælde ned over dem.

Kongen kom nu selv tilstede og opmuntrede sine kæmpende soldater og byens borgere.

Da en del af de øverste svenske officerer var faldet eller sårede ved disse angreb, begyndte de svenske soldater at holde sig tilbage. Da Carl Gustav erfarede dette, lod han sin felttøjmester, Erik Stenbock, rykke til undsætning med det »Smalandske Regiment«. Stenbock faldt, hans næstkommanderende faldt straks efter, og nu begyndte også disse tropper at vakle.

For at hjælpe blev da det »Sødermanlandske Regiment« sendt frem under brødrene Sparres kommando; men dette regiment kom så uheldigt frem, at det kom i dobbelt ild, hvorved det straks mistede så mange folk, at også dette angreb strandede.

Man opgav da stormen såvel her som de andre steder, hvor den var forsøgt.

Svenskernes samlede tab opgives til 664 døde og ca. 900 sårede; vort tab var ca. 20 døde og en del sårede.

Det er let forståeligt, at der næste morgen var en jubel uden grænser i København. Af al den hæder og belønning, der faldt på Gyldenløves Dragonregiment, for denne afdelings store og smukke andel i sejren, kan anføres, at der straks efter af kongen udbetaltes en stor pengesum til dragonerne, og at kongen den 18. oktober 1659 belønnede det ved at knytte

det til dronningens person under navnet:

Dronningens Livregiment Dragoner
Dronning Sophie Amalie havde delt belejringens trængsler med den i København indesluttede del af folket, og havde ofte givet beviser på personligt mod; det var derfor en ikke ringe ære under krigen at blive gjort til hendes livregiment, thi i udnævnelsen - dateret den 18. oktober 1659 - anføres udtrykkeligt i det personlige forhold, idet der står.: »Vor elskede kjære Gemahls Dronningens Livregiment Dragoner.«

Til minde om den tapre kamp blev også senere bastionen ved farveriet, ud for Farvergade, kaldt »Gyldenløves Bastion«.

Krigen var imidlertid trods svenskernes mislykkede stormangreb ikke forbi; den svenske hær forblev liggende uden for København, og landet var i stadig krigstilstand. Dog indtraf ikke større krigsbegivenheder for regimentet, og endelig sluttedes freden den 27. maj 1660.

Herefter forlod svenskerne efterhånden landet, og måtte derfor bl. a. afleverer Kronborg. For at modtage dette slot blev 15. juni 1660 Ejler Holck med regimentet, der nu talte 8 kompagnier, tilsøs sendt til Helsingør. Regimentet har måske ikke haft heste, eftersom det sejlede til Helsingør; det fremgår ikke af de efterladte dokumenter, og heller ikke vides det, om regimentet senere har været beredent. Regimentet bar nu i daglig tale en tid navn efter chefen, altså »Ejler Holcks Regiment«.

De 8 kompagnier var hver på 80 mand; de forblev samlede på Kronborg i et år, hvorpå de 4 kompagnier sendtes til

Nyborg. Hvert kompagni havde på den tid sin fane; der var således 8 dragonfaner ved regimentet, og de beskrives således: 1. kompagni: Hvid dug, deri en kronet løve, holdende i fødderne en vægtskål; under løven stod på latin: »Jeg elsker den ene for de andres Kærlighed.« De andre kompagniers faner var holdt i samme stil, men billede og indskrift var forskellig for hvert kompagni.

Under det nu følgende rolige garnisonsliv kunne det jo hænde, at en eller anden af soldaterne forså sig, uagtet sådant dengang straffedes langt strengere end nu. Således kan anføres, at der i København i 1664 blev sat dødsstraf for soldater, som uden tilladelse færdedes på gaden efter kl. 8 aften; ja året efter blev det endog skærpet til kl. 7 aften, når tappenstregen var slået. En lille strafhistorie fra den tid er opbevaret i et brev fra Kronborg; deri fortælles, at Ejler Holck en søndag i november 1661 midt under gudstjenesten, og uden at præsten var nærværende, lod en soldat skyde, en anden hænge og ørene skære af en tredie, fordi de havde stjålet et får. På ryggen af ham, der hængtes, var der bundet et halvt får som en slags rejsekost. - Løven var streng i de tider, ikke alene i militærtjenesten; det har sagtens været nødvendigt, thi tiden med dens sæder og skikke var hård i sig selv.

Kong Frederik den III døde 1670 og efterfulgtes af sønnen, kong Christian den V. Der må nu antages at være opstået ønske om, at regimentet også under den nye konge og dronning måtte bevarer sit gamle navn som »Dronningens Livregiment«; thi den 25. juli 1670 bestemte kongen, at regimentet navn skulle være:

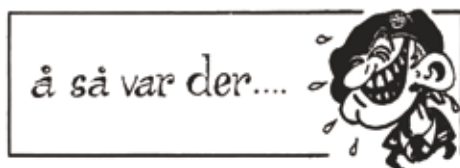
»Dronningens Livregiment«.

Regimentet knyttedes således nu til den til enhver tid regerende dronning og fik altså et navn, der kunne bevares gennem tiderne; den regerende dronnings navnetræk måtte fremtidig altid indsættes i fanen. Det vil bemærkes, at regimentet hermed tillige ophørte med at være et dragonregiment.

Kong Christian den V håbede at kunne tilbageerobre de tabte skånske provinser og forberedte sig på krigen ved forskellige forandringer i hæren; således blev Dronningens Livregiment nu omdannet til at tælle 3 batailloner på 4 kompagnier, og 1674 fik disse kompagnier nye faner; hver fane havde som tidligere en hvid dug og på denne et billed og en indskrift. 1. kompagni, Livkompagniet, som det ofte kaldes, bevarede den gamle fane. De andre kompagniers faner havde et lille dannebrog i øverste hjørne ved stangen og derunder dronningens navnetræk. Indskrifterne, der var på latin, var følgende:

2. komp.: »Snart Fred, snart Krig.«
3. »Hæder i Fred.«
4. »Beskyttelse i Krig.«
5. »Af Tapperhed Haab.« "
6. »Frelse i Sejr.«
7. »Uden Ære, ingen Sikkerhed.«
8. »Enten Døden eller et hæderligt Liv.«
9. »Lydighed er Heldets Moder.« "
10. »Tapperhed vokser, naa man vo-
ver.«
11. »Æren vindes ved Arbejde.« "
12. »Tapperheden lever efter Døden.« "

(fortsættes)

Det er ikke nemt at være mand

Hvis en kvinde ser en nøgen mand i vinduet

- er han blotter

Hvis en mand ser en nøgen kvinde i vinduet

- er han vindueskigger

Hvis en mand arbejder meget og hårdt - har

han "aldrig" tid til hende

Hvis han ikke gør det - er han doven

Hvis en mand bliver forfremmet foran en

kvinde - kaldes det favorisering

Hvis en kvinde forfremmes foran en mand -

kaldes det ligestilling

Hvis en mand græder - er han et skvat

Hvis han ikke græder - er han ufølsom

Hvis en mand tager en beslutning på egen-

hånd - er han mandschauvenist

Hvis en kvinde gør det - viser det at hun er

selvstændig

Hvis manden kan lide at holde sig i form - er

han forfængelig

Hvis han ikke gør det - er han initiativløs og

lige gyldig

Hvis en mand køber blomster til en kvinde - er

han ude på noget

Hvis han ikke gør det - er han ikke i stand til

at vise omtanke

Hvis manden er stolt af sin succes - er han

en overlegen skid

Hvis han ikke får succes - er han uden ryggrad

og ambitioner

Vi har format til dine tryksager

Vestergaards

- en verden af tryksager

Lyngvej 3 · 9000 Aalborg

Tlf. 40 84 54 12 · www.vestergaards.com

POST

PP

DANMARK

Afs.:
 Gyldeølve
 Sven-Erik Magnussen
 Svalevej 3
 8382 Hinnerup

Dronningens Livregiments fane

Dronningens Livregiments nuværende fane er fra 1982. Den blev overrakt af dronning Ingrid ved regimentets 325 års jubilæum. Fanen er enestående i den danske hær, idet den som den eneste fører to dronningers navnetræk.

I fanedugens højre felt dronning Ingrid's navnetræk. På fanedugen ses endvidere, i øverste venstre felt, Dronningens Livregiments mærke.

Regimentmærket er en gengivelse af dronning Margrethe I's krone, som den ses på hendes sarkofag i Roskilde Domkirke.

Fanebåndene viser, at regimentet ofte har ydet en stor indsats under kamp.